

Ara !!

portantveu de la joventut d'esquerra ESTAT CATALA

Han mort
dos dirigents
d'Estat Català
Visca la Joventut d'E.
ESTAT CATALA !!

La Joventut d'Esquerra ESTAT CATALA al Poble de Catalunya

MIQUEL BADIA CAPELL

MIQUEL i JOSEP BADIA, han caigut. Han caigut al carrer, sols.

Ningú com ells ara no representava aquell idealisme que nodrí l'Avi inoblidable. Han caigut dos patriotes.

Miquel i Josep Badia, eren l'encarnació del Nacionalisme Català. Al voltant d'ells agrupaven la Joventut d'aquesta Catalunya, que vol afermar la seva fe en el futur, que no vol mixtificar la seva personalitat.

Quatre barres i un estel embolcallen les despulles màrtirs de Miquel i Josep Badia.

La sang vermella, generosa, dels dos germans és ara a les quatre barres.

Miquel Badia és l'home, l'infant llavors que va a Garraf, resolt per Catalunya escarnida i vexada.

Miquel Badia és l'home que passa la joventut a Alcalà d'Henares, a Ocaña, i per Catalunya sofreix la tortura dels anys interminables.

Miquel Badia és l'home que el 6 d'octubre es juga el que cal — enteneu-ho bé — EL QUE CAL!, per Catalunya. És l'heroi que després de la nit tràgica aguanta setze mesos eters la bava, la calúnnia, l'insult. I calla per Catalunya.

La defeció dels oportunistes, la negació dels qui es diuen amics, això tan dolorós, això tan amarg, no el fa desdir de la lluita. I torna. Catalunya el necessita i ell ve a salvar les essències de la nostra llibertat a costa del que sigui.

Les bales estan incrustades al cor de Catalunya.

Els pistolers han apuntat bé, al cor de l'home. Els qui han pagat els pistolers, els veritables assassins, sabien que els cors d'aquests dos homes era el de la Catalunya lliure.

Del principi a la fi la vida dels dos germans ha estat consagrada a la llibertat de Catalunya. Una executòria rectilínia, neta, honrada. Res no han plangut els dos germans quan ha estat l'hora.

Catalunya els perd quan més els necessita. Els mercaders respiraran, els enemics de Catalunya estaran tranquils.

Dos soldats de la pàtria, els més ardits, els més coratjosos, han donat la sang per ella.

Caure al carrer, és caure al lloc de la lluita quotidiana, senzillament, gloriosament.

L'atmosfera d'odi que per part de certs elements es respirava

JOSEP BADIA CAPELL

contra els dos germans era de dia en dia més espessa. És un fet simptomàtic que quan aquest odi puja de to, s'exaspera, l'autoritat amb una negligència incomprensible deixa desamparats, indefensos, a la mercè de les bales mercenàries dos homes de la significació de Miquel i Josep Badia.

Inexplicable; i per avui, no diem res més.

No sabem qui ha armat els assassins, qui els ha donat els mitjans, qui els ha donat l'ordre. Els qui ho han planejat saben que es pot matar impunement els homes al carrer. Ningú no ho priva.

L'ordre públic no passa d'ésser una paraula sense sentit. Els pistolers poden actuar lliurement, sense destorb. Poden fugir a la llum del dia, en plena ciutat. L'ordre públic té altra feina que la de guardar la vida dels homes encara que sàpiguin que perilla, encara que sigui de domini públic que han estat amenaçats de mort.

Que consti que ningú no ha fet res per a evitar que Miquel i Josep Badia fossin assassinats. Que consti!

La Joventut d'Estat Català està en peu. La punyida del dolor no els encegarà i farà el que calgui. I no s'equivocarà!

La Joventut d'Estat Català reivindica per a ella la idea de Francesc Macià, seguida i servida amb exemplaritat, amb sacrifici, pagada amb la vida dels gloriosos noms de Miquel i Josep Badia.

El cop terrible que han rebut a l'ànima no aturarà l'empenya. L'executòria dels germans de sang i d'ideal serà el mirall. La memòria dels dos màrtirs serà l'esperó.

Seguirà sense defallir la petja dels gran rebels, Macià, Compte, Alba, que han caigut, tots fora l'Avi, gloriosos sota les bales assassines de l'ideal i de la vitalitat catalana. Seguirà la petja i el camí que darrerament seguien els inoblidables Miquel i Josep Badia.

DOL A CATALUNYA!

Moren els homes, la pàtria no mor.

Reposeu en pau, germans. L'estol de joventut que us seguia, serà fidel a la vostra memòria i al vostre ideal.

Mare, asserena't. Els teus fills viuen a les pàgines de l'història de Catalunya rebel. A la bandera que els cobreix hi llüen els seus esperits.

Dos patriotes han mort! VISCA CATALUNYA LLIURE!